

Otevřená zlomenina srdečního svalu

Wanastowi Vjegy

Jsem jako vítr kterej zfoukne pírkó ze tvejch dlaní,
špínu jedný noci, jako hygiena ranní
velká voda slzí, ktereý spláchnou noční hříchy,
tamburíny zvoní k operaci míchy
narovná ti páteř, poškrábu ti záda,
pofoukám ti srdce, zrada kamaráda
lásky účel světí prostředky a smetí,
špínu jedný noci, ktereý neuletíš..

Otevřená zlomenina srdečního svalu,
trápení a kocovina, vůně tvýho žalu
vypustíš svou hříšnou duši do slanýho moře,
neumírej děvče moje chti ti říct že:

Ref: Ohořelou károu chtěl bych dojet ke hvězdám,
ktereý svítily z tvejch očí dřív než červotoči
se do tvýho srdce daj, hm hm
V ohořelým autě už dva měsíce nedejchám,
sám se svojí vinou, už nikdy nechci jinou,
už asi nedoufám.

Pláčem solíš otevřený rány co se hojí,
tvoji krev i tělo přijímám pod obojí
stejný lidi se soumrakem mají stejný stíny,
zmizelas jak před přízrakem, padám do hlubiny
tvůj pramínek vlasů zaliju včelím voskem,
koukám na tu krásu a nechápu to mozkiem
to co jsi mi dala já nikomu už nedám,
tak mi řekni má opičko proč tě marně hledám
otevřená zlomenina srdečního svalu,
trápení a kocovina, vůně tvýho žalu
vypustíš svou hříšnou duši do slanýho moře,
neumírej děvče moje chci ti říct, že:

Ref: Ohořelou károu chtěl bych dojet ke hvězdám,
ktereý svítily z tvejch očí dřív než červotoči
se do tvýho srdce daj.
V ohořelým autě už dva měsíce nedejchám,
sám se svojí vinou, už nikdy nechci jinou,
už asi nedoufám.